

- 2) Czy w przypadku odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie prejudycjalne art. 3 ust. 3 rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w celu oceny istnienia naruszenia — biorąc pod uwagę również motyw 7 rozporządzenia — konieczna jest ocena oparta na wpływie i na rynku, która ustali, czy przyjęte przez dostawcę usługi dostępu do internetu środki rzeczywiście ograniczają, a jeżeli tak, to w jakim zakresie, prawa, jakie art. 3 ust. 1 przyznaje końcowemu użytkownikowi?
- 3) Niezależnie od pierwszego i drugiego pytania prejudycjalnego, czy art. 3 ust. 3 rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w nim zakaz ma charakter powszechny i obiektywny, tak że na jego podstawie zakazane jest jakiejkolwiek zarządzanie ruchem, które ustanawia różnice pomiędzy określonymi treściami rozpowszechnianymi przez internet, i to niezależnie od tego, czy dostawca usługi dostępu do internetu ustanawia je w drodze porozumienia, praktyki handlowej lub w drodze innego rodzaju zachowania?
- 4) Czy w przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie można również oceniać istnienie naruszenia art. 3 ust. 3 rozporządzenia tylko z tego powodu, że istnieje dyskryminacja, bez konieczności dokonywania dodatkowo oceny rynku i wpływu, z którego to względu nie będzie konieczna ocena zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia?

(¹) Dz.U. 2015, L 310, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Hiszpania) w dniu 21 grudnia 2018 r. — KA/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sprawa C-811/18)

(2019/C 139/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i wnosząca odwołanie: KA

Druga strona postępowania: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 157 TFUE należy interpretować w ten sposób, że „dodatek macierzyński” używany do obliczania składkowych emerytur, rent rodzinnych lub rent z tytułu trwałej niezdolności do pracy, taki jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, z którego w sposób bezwzględny i bezwarunkowy wykluczeni są będący emerytami czy też rencistami ojcowie, którzy mogą wykazać, że podjęli się opieki nad swoimi dziećmi, powoduje dyskryminację w zakresie wynagrodzenia między pracownicami-matkami a pracownikami-ojcami?
- 2) Czy zakaz dyskryminacji ze względu na płeć ustanowiony w art. 4 ust.1 dyrektywy Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to zawarte w art. 60 Real Decreto Legislativo 8/2015 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General de la Seguridad Social (królewskiego dekretu ustawodawczego nr 8/2015 z dnia 30 października, na mocy którego przyjęto ujednolicony tekst ustawy ogólnej o zabezpieczeniu społecznym), wyłączający w sposób bezwzględny i bezwarunkowy z ustanowionego w nim dodatku służącego zwiększeniu wysokości emerytury, renty rodzinnej lub renty z tytułu trwałej niezdolności do pracy, będących emerytami czy też rencistami ojców, którzy mogą wykazać, że podjęli się opieki nad swoimi dziećmi?

- 3) Czy art. 2 ust. 2, 3 i 4 oraz art. 5 dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie środkowi takiemu jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, wyłączającemu w sposób bezwzględny i bezwarunkowy z ustanowionego w nim dodatku służącego zwiększeniu wysokości emerytury, renty rodzinnej lub renty z tytułu trwałej niezdolności do pracy, będących emerytami czy też rencistami ojców, którzy mogą wykazać, że podjęli się opieki nad swoimi dziećmi?
- 4) Czy uniemożliwienie powodowi dostępu do podwyżki świadczenia wynikającej z zastosowania hiszpańskiego „dodatku macierzyńskiego” jest sprzeczne z zakazem dyskryminacji zawartym w art. 21 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (2000/C 364/01)?

⁽¹⁾ Dz.U. 1979, L 6, s. 24

⁽²⁾ Dz.U. 1976, L 39, s. 40

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 28 grudnia 2018 r. — Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real/RH

(Sprawa C-836/18)

(2019/C 139/24)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Druga strona postępowania: RH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wymóg, aby obywatel hiszpański, który nie skorzystał z prawa do przemieszczania się, musiał spełnić wymagania określone w art. 7 ust. 1 Real Decreto 240/2007, jako warunek niezbędny do uznania prawa pobytu jego małżonka będącego obywatelem państwa trzeciego zgodnie z art. 7 ust. 2 wspomnianego Real Decreto, może — w przypadku niespełnienia rzeczonych wymagań — stanowić naruszenie art. 20 TFUE, jeżeli w wyniku odmowy uznania tego prawa obywatel hiszpański byłby zmuszony do opuszczenia terytorium Unii jako całości?

W odniesieniu do powyższego należy wziąć pod uwagę, że art. 68 hiszpańskiego kodeksu cywilnego wprowadza obowiązek wspólnego pożycia małżonków.